

HAFNIA BRYGGERIERNE brygger udelukkende skattefrit Øl

Hafnia ægte Export-Dobbeltøl Lagerøl & Pilsner,
Porter, Maltølpræparater

giver Sundhed
og Velvære.

Julie Laurberg & Gad

Kgl. Hoffotografer

Kongens Nytorv 13

Mandlig Hysteri.

Den norske Professor Bredo Morgenstjerne har i den Enquête i det svenske „Aftonblad“ udtalt sig om Muligheden af, at den Udvidelse af Kvindernes Virksomhedskreds, som Verdenskrigen har medført, ogsaa vil medføre en Udvidelse af Kvindernes borgerlige Rettigheder og give dem politisk Stemmeret. Professoren mener, at Kvindernes Stemmeret efter Krigens Slutning vil gaa sin Sejrsgang gennem en Række af Lande, særlig de germanske.

Men lige saa sikkert er det efter min Mening, at den hele Bevægelse — med al Anerkendelse af dens berettigede Sider — i Hovedsagen fører ind paa en skadelig Afvej. Den er uretfærdig mod Kvinden, idet den — i Modsætning til Valgbarheden, som er naturlig og rimelig — forlanger af hende, at hun skal magte baade Mandens og Kvindens Gerning; den er irrationel, fordi Gennemsnitskvinden aldrig vil faa samme Interesse for og Indsigt i de fleste Samfundsanliggender som Gennemsnitsmanden (læg Mærke til, hvad Kvinderne læser i Aviserne); sammen med en Række andre Fænomener, som peger i samme Retning, virker den opløsende paa Samfundets vigtigste Grundlag: Familien og svækker og forsimples Samfundet ved det synkende Fødselstal særlig indenfor Samfundets værdifulde Elementer.

Feminismen er det 20. Aarhundredes frygtelige Samfundspæst, som før eller senere vil hidføre den vesterske Kulturs Ruin, hvis ingen kraftig Reaktion indtræder.

Vi har jo nok under denne Verdenskrig erfaret, at de lærde Hoveder ikke er de modstandsdygtigste; vi har

set Lærdømmens Autoriteter, stukne af Krigens Bræmses, bisse langt udenfor de videnskabelig afstukne Grænser og træde de dybeste internationale Værdier under Fødder, men ikke i vore vildeste Fantasier har vi forestillet os, at man kunde stille Tingene saaledes paa Hovedet, at det er fra Kvindernes Side Vestens Kultur er truet paa en Tid, hvor Mændene hænger som vilde Køtere i Struberne paa hinanden og ikke kan give Slip, mens Kvinderne frivillig kæmper for at afbøde Krigens værste Følger for Hjem og Samfund.

Vi har intet bedre Udtryk for Professor Morgenstjernens Fremtidsprofetier end: *Mandligt Hysteri.*

Fra Rigsdagen.

Kvinderne og Finansloven.

Ugiftte Mødre.

R. Rasmussen:

I Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 om Børn fødte udenfor Ægteskab fastsættes det, at Faderen skal udrede de tre Femteparter af det Bidrag, som er nødvendigt til Barnets Ophold. Dette er jo en god og sund Bestemmelse, thi Faderen er i social Henseende den stærkeste, og derfor bør han bære den største Byrde ved Barnets Opdragelse. Men ser vi nu paa, hvorledes Forholdet er mellem det, der er Lovens Forudsætning og Ord, og saa den Maade, hvorpaa den i Praxis fungerer, saa er der et gabende Svælg: Ovre i vor Kommune var der en Kvinde, der fødte et Barn udenfor Ægteskab. Det var hende om at gøre at faa det anbragt i et Hjem, hvor det kunde faa en god Pleje og Opdragelse, og dette tjener jo til Ære for hendes Moderfølelse. Hun var saa heldig at finde et saadant Hjem hos et Par brave Haandværksfolk, der havde Kærlighed til

Børn og gerne vilde paatage sig Opgaven, men de var fattige og havde derfor ikke Raad til at være Filantroper, selv om de gerne vilde det. Følgen blev, at Pigen for sit Vedkommende maatte betale 128 Kr. om Aaret for Barnets Pleje og Opdragelse, medens Faderen slap med 72 Kr. Det Forhold, der her kom til at foreligge i Praxis, var altsaa det stik modsatte af, hvad der var Forudsætningen ved Lovens Vedtagelse. Spørger vi nu om, hvad Grunden er til, at dette Misforhold er kommet til Stede, saa er Svaret ligefor: det er den allestedsnærværende Dyrtid, der er Skyld deri. Den Skala, hvorefter Overvrigheden fastsætter Alimenterernes Bidrag, er af langt ældre Dato end Dyrtiden, og derved fremkommer dette Misforhold. Nu vil jeg gerne henstille til den højtærede Justitsminister, om han ikke kunde drage Omsorg for, at der blev tilvejebragt Overensstemmelse mellem Lovens Ord og Aand og den Maade, hvorpaa den praktiseres. Jeg synes, at det er uforsvarligt, at et Forhold som det, jeg her har peget paa, skal finde Sted. I det Tilfælde, jeg her har omtalt, var Karlen velstillet, han havde Raad til at betale, men han slap med det lille Bidrag, hvorimod Kvinden, som var fattig og ubemidlet, maatte svare de tre Femte-